TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. liepos 10 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – Japonijos jenos palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių sektorius – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas – Įmonės atsakomybė už tai, kad ji padėjo įgyvendinti kartelį – Baudos apskaičiavimas – Pareiga motyvuoti“

Byloje C-39/18 P

dėl 2018 m. sausio 22 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou ir V. Bottka,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

NEX International Limited, buvusiai *Icap plc*, įsteigtai Londone (Jungtinė Karalystė),

Icap Management Services Ltd, įsteigtai Londone,

Icap New Zealand Ltd, įsteigtai Velingtone (Naujoji Zelandija), atstovaujamoms advokatų C. Riis-Madsen ir S. Frank,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (pranešėjas) ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas E. Tanchev,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. vasario 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2019 m. gegužės 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2017 m. lapkričio 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Icap ir kt. / Komisija* (T-180/15, EU:T:2017:795, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo iš dalies panaikintas 2015 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimas C(2015) 432 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39861 – Jenos palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

2 Iš skundžiamo sprendimo 1–21 punktuose išdėstytų ginčo aplinkybių matyti, kad *Icap plc* (jos teises ir pareigas perėmė *NEX International Limited*), *Icap Management Services Ltd* ir *Icap New Zealand Ltd* (toliau kartu – *Icap*) priklauso maklerių paslaugų, teikiamų balso ir elektroniniais tinklais, įmonei, kuri taip pat teikia paslaugas ir sudarius sandorį.

3 Ginčijamu sprendimu Komisija konstatavo, kad *Icap* dalyvavo darant šešis SESV 101 straipsnio ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3) 53 straipsnio pažeidimus, susijusius su manipuliavimu tarpbankinėmis referencinėmis normomis *London Interbank Offered Rate* (LIBOR, Londone (Jungtinė Karalystė) taikoma tarpbankinė norma) ir *Tokyo Interbank Offered Rate* (TIBOR, Tokijuje (Japonija) taikoma tarpbankinė norma) Japonijos jenos palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių rinkoje, kurie anksčiau buvo konstatuoti 2013 m. gruodžio 4 d. Komisijos sprendime C(2013) 8602 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39861 – Jenos palūkanų normos išvestinės finansinės priemonės).

4 2013 m. spalio 29 d. Komisija pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš *Icap*.

5 2013 m. lapkričio 12 d. *Icap* pranešė Komisijai apie savo ketinimą nepasirinkti susitarimo procedūros.

6 2015 m. vasario 4 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo *Icap* buvo skirtos šešios baudos, iš viso sudarančios 14 960 000 EUR sumą, už tai, kad ji „padėjo“ daryti šiuos šešis pažeidimus:

– „2007 m. UBS / RBS pažeidimą“ – nuo 2007 m. rugpjūčio 14 d. iki lapkričio 1 d.,

– „2008 m. UBS / RBS pažeidimą“ – nuo 2008 m. rugpjūčio 28 d. iki lapkričio 3 d.,

– „UBS / DB pažeidimą“ – nuo 2009 m. gegužės 22 d. iki rugpjūčio 10 d.,

– „*Citi* / RBS pažeidimą“ – nuo 2010 m. kovo 3 d. iki birželio 22 d.,

– „*Citi* / DB pažeidimą“ – nuo 2010 m. balandžio 7 d. iki birželio 7 d.,

– „*Citi* / UBS pažeidimą“ – nuo 2010 m. balandžio 28 d. iki birželio 2 d.

7 Skundžiamo sprendimo 18–21 punktai suformuluoti taip:

„18. Iš pradžių Komisija priminė, kad remiantis Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėmis (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) bazinis baudos dydis turi būti nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo padarymo aplinkybes, visų pirma pažeidimo sunkumą ir trukmę, o kiekvieno dalyvio vaidmenį reikia įvertinti individualiai, kartu atsižvelgiant į galimas sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes (ginčijamo sprendimo 284 konstatuojamoji dalis).

19. Komisija pažymėjo, kad 2006 m. gairėse pateikiama nedaug rekomendacijų dėl padėjėjams skirtinos baudos apskaičiavimo metodo. Kadangi *Icap* veikė maklerio paslaugų rinkose, o ne palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių rinkoje, Komisija manė, kad siekdama nustatyti apyvartą ir apskaičiuoti baudą ji negali pajamų už maklerio paslaugas pakeisti pajamomis, susijusiomis su Japonijos jenos palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių kaina, nes toks pakeitimas neatspindėtų pažeidimo sunkumo ir pobūdžio. Tuo remdamasi ji iš esmės padarė išvadą, kad reikia taikyti 2006 m. gairių 37 punktą, kuriame leidžiama nesilaikyti šių gairių nustatant bazinį baudos dydį (ginčijamo sprendimo 287 konstatuojamoji dalis).

20. Atsižvelgdama į atitinkamų veiksmų sunkumą ir *Icap* dalyvavimo darant kiekvieną iš šešių nagrinėjamų pažeidimų trukmę Komisija už kiekvieną iš jų nustatė bazinį baudos dydį, t. y. 1 040 000 EUR už 2007 m. UBS / RBS pažeidimą, 1 950 000 EUR už 2008 m. UBS / RBS pažeidimą, 8 170 000 EUR už UBS / DB pažeidimą, 1 930 000 EUR už *Citi* / RBS pažeidimą, 1 150 000 EUR už *Citi* / DB pažeidimą ir 720 000 EUR už *Citi* / UBS pažeidimą (ginčijamo sprendimo 296 konstatuojamoji dalis).

21. Apskaičiuodama galutinį baudos dydį Komisija nenustatė jokių sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių ir pažymėjo, kad nebuvo viršyta 10 % metinės apyvartos maksimali riba (ginčijamo sprendimo 299 konstatuojamoji dalis). Todėl ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 straipsnyje ieškovėms buvo skirtos baudos, kurių galutinis dydis lygus joms skirtų baudų baziniam dydžiui.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

8 Ieškiniu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. balandžio 14 d.) *Icap* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o jei šis reikalavimas nebūtų tenkinamas – sumažinti skirtų baudų dydį.

9 Grįsdama prašymą dėl panaikinimo *Icap* rėmėsi šešiais pagrindais. Pirmaisiais keturiais ji ginčijo ginčijamo sprendimo 1 straipsnio, susijusio su pažeidimų buvimu, teisėtumą. Penktasis ir šeštasis pagrindai buvo pateikti dėl to sprendimo 2 straipsnio, susijusio su skirtomis baudomis.

10 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas, pirma, iš dalies panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnį ir, antra, panaikino to sprendimo 2 straipsnį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

11 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo panaikintos ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos baudos,

– atmesti *Icap* ieškinio Bendrajame Teisme penktąjį ir šeštąjį pagrindus, susijusius su baudomis, ir, naudojantis savo neribota jurisdikcija, nustatyti tinkamą *Icap* skirtų baudų dydį,

– priteisti iš *Icap* visas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiuo procesu, ir pakeisti skundžiamą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, kad būtų atsižvelgta į šio apeliacinio skundo baigtį.

12 *Icap* Teisingumo Teismo prašo:

– visiškai arba iš dalies atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Komisijos visas su šiuo procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas pirmojoje instancijoje.

Dėl apeliacinio skundo

13 Komisija pateikia vienintelį pagrindą, grindžiamą teisės klaida, padaryta aiškinant ir taikant jurisprudenciją, susijusią su sprendimų skirti baudas motyvavimu.

Šalių argumentai

14 Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog ginčijamame sprendime nepakankamai motyvuotas *Icap* skirtų baudų dydis.

15 Ši institucija teigia, kad skundžiamo sprendimo 287–291 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pareigą motyvuoti. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į jurisprudenciją, suformuotą 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendime *Chalkor / Komisija* (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 61 punktas) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendime *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 66–68 punktai), pagal kurią Komisija šią pareigą įvykdo, jei įmonei, kuri laikoma atsakinga už SESV 101 straipsnio pažeidimą dėl jos, kaip padėjėjos, vaidmens, nurodo vertinimo elementus, kurie jai leido įvertinti pažeidimo sunkumą ir trukmę, tačiau ji neturi pateikti visų skaičių ir skaičiavimų, atliktų nustatant baudos dydį.

16 Be to, skundžiamo sprendimo 295 ir 296 punktuose Bendrasis Teismas neatsižvelgė į 2016 m. sausio 28 d. Sprendimą *Quimitécnica.com ir de Mello / Komisija* (C-415/14 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:58, 53 punktas), iš kurio matyti, kad Komisijos akto motyvavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes, įskaitant šios institucijos ir suinteresuotųjų asmenų apsikeitimą raštais, kuris galėjo įvykti prieš priimant atitinkamą aktą arba jį priėmus.

17 Komisija mano, kad ginčijamame sprendime teisės požiūriu yra pakankamai nurodyti *Icap* dalyvavimo darant pažeidimą sunkumo ir trukmės veiksniai ir kad jos motyvavimas šiuo aspektu yra panašus į sprendimo motyvavimą, nagrinėtą byloje, kurioje buvo priimtas 2015 m. spalio 22 d. Sprendimas *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717).

18 Komisijos teigimu, ji padarė daugiau, nei turėjo padaryti, kad atsakytų *Icap*, kuri manė, kad yra vertinama skirtingai nei įmonė *R. P. Martin*, kuriai taip pat skirtos baudos už tai, kad ji atliko padėjėjo vaidmenį tame pačiame kartelyje, bet kuri, priešingai nei *Icap*, pasirinko susitarimo procedūrą.

19 Komisija tvirtina, kad apskaičiuodama baudas visų pirma rėmėsi
pardavimų verte ir dalyvavusių bankų pasauline apyvarta. Paskui ji atsižvelgė į *Icap* dalyvavimo trukmę ir galiausiai pritaikė hipotetinį bazinio dydžio sumažinimą, kad gautų tinkamą ir proporcingą fiksuoto dydžio baudą. Laikantis vienodo požiūrio principo, toks pats metodas buvo taikomas įmonei *R. P. Martin*. Vis dėlto šiai įmonei buvo pritaikytas 25 % sumažinimas pagal atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programą ir 10 % sumažinimas per susitarimo procedūrą. Be to, jos apyvarta beveik dvidešimt kartų mažesnė už *Icap* apyvarą ir dalyvavimas darant pažeidimą tęsėsi apie mėnesį, o *Icap* dalyvavo daugiau kaip du mėnesius.

20 Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas pageidautų naudodamasis neribota jurisdikcija priimti sprendimą dėl baudų dydžio, Komisija prašo jo nustatyti kiekvienos baudos dydį proporcingai Bendrojo Teismo nustatytos trukmės, dėl kurios sprendimas tapo galutinis, sumažinimui.

21 *Icap* tvirtina, kad šis pagrindas nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Apeliacinio skundo pagrinde iš esmės keliamas klausimas, ar Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti apimtį, kai skundžiamo sprendimo 287–296 punktuose iš esmės nusprendė, kad ji negali apsiriboti bendru teiginiu, jog įmonėms, atsakingoms už SESV 101 straipsnio pažeidimus dėl atlikto padėjėjų vaidmens kartelyje, nustatyti baziniai baudos dydžiai atspindi jų dalyvavimo darant pažeidimus sunkumą, trukmę ir pobūdį ir užtikrina atgrasomąjį baudų poveikį, kai neginčytina, kad šie dydžiai buvo nustatyti pagal konkretų metodą, kuris šioms įmonėms nebuvo atskleistas.

23 Skundžiamo sprendimo 287 ir 288 punktuose Bendrasis Teismas priminė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją motyvai, reikalaujami pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti šį aktą priėmusios institucijos argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti nustatytos priemonės motyvus, o Sąjungos teismas – vykdyti kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų išdėstytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes tai, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnyje nustatytus reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei atitinkamą klausimą reglamentuojančių teisės normų visumą (žr., be kita ko, 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktą ir 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Landeskreditbank Baden-Württemberg / ECB*, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 87 punktą).

24 Kiek tai susiję su sprendimais skirti baudas įmonėms už SESV 101 straipsnio pažeidimą, pareiga motyvuoti yra ypač svarbi. Komisija turi motyvuoti savo sprendimą ir, be kita ko, paaiškinti, kokį lyginamąjį svorį suteikė elementams, į kuriuos atsižvelgė, ir kaip juos vertino. Tai, ar motyvai nurodyti, teismas turi patikrinti *ex officio* (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 61 punktas).

25 Nors tiesa, kad Komisija turi plačią diskreciją dėl baudų apskaičiavimo metodo, kai pažeistos Sąjungos taisyklės konkurencijos srityje (2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Heineken Nederland ir Heineken / Komisija*, C-452/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:829, 92 punktas ir nurodyta jurisprudencija), vis dėlto siekdama skaidrumo ji priėmė 2006 m. gaires, kuriose nurodo, kaip vertins vienokią ar kitokią pažeidimo aplinkybę ir koks gali būti jos poveikis baudos dydžiui (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 59 punktas).

26 Taigi 2006 m. gairės grindžiamos atsižvelgimu į su pažeidimu susijusių atitinkamų produktų pardavimų vertę siekiant nustatyti skirtinų baudų bazinį dydį. Šių gairių 6 ir 13 punktuose numatyta, kad šių pardavimų vertės ir pažeidimo trukmės derinys „parodo ekonominę pažeidimo svarbą ir santykinę kiekvienos pažeidime dalyvaujančios įmonės reikšmę".

27 Vis dėlto konkrečiomis bylos aplinkybėmis šis metodas kartais gali būti netinkamas. Taip yra, be kita ko, kai įmonė, kuri pripažinta atsakinga už SESV 101 straipsnio pažeidimą dėl jos, kaip padėjėjo, vaidmens kartelyje, neturi jokios apyvartos atitinkamų produktų rinkose. Tokiu atveju Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisija pagrįstai taikė kitokį apskaičiavimo metodą nei aprašytasis 2006 m. gairėse ir remdamasi tų gairių 37 punktu nustatė įmonei, kuri savo patarimais padėjo įgyvendinti kartelį, skirtos baudos fiksuotą bazinį dydį (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 65–67 punktus).

28 Kalbant apie pareigos motyvuoti, kuri Komisijai tenka, kai ji nukrypsta nuo 2006 m. gairėse numatyto bendrojo metodo, apimtį, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, nors Komisijos sprendimas, priimamas vadovaujantis nusistovėjusia sprendimų praktika, gali būti motyvuojamas glaustai, be kita ko, darant nuorodą į tokią praktiką, tuo atveju, kai sprendimas gerokai peržengia ankstesniais sprendimais apibrėžtas ribas, Komisija privalo aiškiai išplėtoti savo argumentus (žr., be kita

ko, 1975 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique ir kt. / Komisija*, 73/74, EU:C:1975:160, 31 punktą ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 155 punktą).

29 Taip pat reikia priminti suformuotą jurisprudenciją, kurioje pripažįstama, jog gairėse nustatyta orientacinė elgesio taisyklė, nurodanti sektiną praktiką, nuo kurios konkrečiu atveju Komisija negali nukrypti, nenurodžiusi priežasčių, atitinkančių, be kita ko, vienodo požiūrio principą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Quinn Barlo ir kt. / Komisija*, C-70/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:351, 53 punktą ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

30 Taigi, kai Komisija remiasi 2006 m. gairių 37 punktu, ji turi nurodyti priežastis, dėl kurių mano, kad jos nagrinėjamos bylos aplinkybės arba būtinybė pasiekti atgrasomąjį poveikį pateisina nukrypimą nuo šiose gairėse nurodyto metodo, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė skundžiamo sprendimo 289 punkte.

31 Be to, Komisija įvykdo pareigą motyvuoti, kai savo sprendime nurodo vertinimo elementus, kurie jai leido įvertinti pažeidimo sunkumą ir trukmę (2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 68 punktas). Nors ji neprivalo nurodyti visų skaičių, susijusių su kiekvienu iš tarpinių skirtos baudos apskaičiavimo metodo etapų, vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 291 punkte, ji turi paaiškinti elementų, į kuriuos atsižvelgta, lyginamąjį svorį ir įvertinimą (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 61 punktas).

32 Nors šiuos elementus paminėti reikia, tai, ar šis paminėjimas pakankamas, turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamas aplinkybes ir Komisijos sprendimo kontekstą.

33 Žinoma, byloje, kurioje Komisija buvo nustačiusi fiksuotą baudos, skirtos įmonei, kuri padėjo įgyvendinti kartelį, bazinį dydį, Teisingumo Teismas nusprendė, kad pakanka motyvavimo, kuriame tik nurodoma, jog nustatant šį dydį buvo atsižvelgta į pažeidimų sunkumą ir trukmę (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 68 ir 69 punktus). Vis dėlto remiantis tuo sprendimu negalima daryti išvados, kad tokio motyvavimo visada pakanka, kad ir kokios būtų konkrečios situacijos aplinkybės.

34 Be to, kai Komisija nukrypsta nuo 2006 m. gairių ir taiko kitą metodą, kuris pritaikytas būtent įmonių, padėjusių įgyvendinti kartelį, situacijai, teisės į gynybą požiūriu reikia, kad šis metodas būtų atskleistas suinteresuotosioms šalims tam, kad joms būtų sudaryta galimybė pareikšti nuomonę apie elementus, kuriais Komisija ketina grįsti savo sprendimą (pagal analogiją žr. 2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Sabou*, C-276/12, EU:C:2013:678, 38 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų šis atskleidimas didina Komisijos sprendimų teisingumą, nešališkumą ir kokybę, o nuo to galiausiai priklauso visuomenės ir įmonių pasitikėjimas šios institucijos veiksmų konkurencijos srityje teisėtumu (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 16 d. Sprendimo *Komisija / United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 31, 33, 34 ir 53 punktus).

35 Nagrinėjamu atveju neginčytina, kad įmonėms *Icap* ir *R. P. Martin* skirtų baudų bazinį dydį Komisija nustatė pagal tą patį metodą, specialiai parengtą konkrečiai padėjėjų situacijai ir grindžiamą penkių etapų testu, kurį taikant įvertinama jų dalyvavimo darant atitinkamus pažeidimus trukmė ir sunkumas. Taigi šios bylos aplinkybės skiriasi nuo tų, kurios nagrinėtos byloje, kurioje buvo priimtas 2015 m. spalio 22 d. Sprendimas *AC-Treuhand / Komisija* (C-194/14 P, EU:C:2015:717) ir kurioje Komisija buvo nustačiusi fiksuotą baudos, skirtos vieninteliam padėjėjui įgyvendinant kartelį, bazinį dydį.

36 Be to, skundžiamo sprendimo 293 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ginčijamo sprendimo 287 konstatuojamojoje dalyje „nepaaiškintas Komisijos pasirinktas alternatyvus metodas, o tik bendrai teigiama, kad baziniai dydžiai atspindi *Icap* dalyvavimo darant nagrinėjamus pažeidimus rimtumą, trukmę ir pobūdį, taip pat nurodoma būtinybė užtikrinti pakankamai atgrasantį baudų poveikį“.

37 Atsižvelgiant į šio sprendimo 28–34 punktuose primintas teisines aplinkybes, Bendrasis Teismas teisėtai patvirtino skundžiamo sprendimo 294 punkte padarytą išvadą, kad, pirma, „taip suformuluota ginčijamo sprendimo 287 konstatuojamoji dalis neleidžia nei ieškovėms suprasti Komisijos pasirinktos metodikos pagrįstumo, nei Bendrajam Teismui jo patikrinti“ ir, antra, „nepakankamai motyvuotos yra ir minėto sprendimo 290–296 konstatuojamosios dalys, kuriose nėra pateikta net menkiausios informacijos, kuri leistų suprasti ir patikrinti elementų, į kuriuos Komisija atsižvelgė nustatydama bazinį baudų dydį, reikšmę ir lyginamąjį svorį; taip pažeidžiama <…> jurisprudencija“ (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 61 punktą).

38 Priešingai, nei teigia Komisija, atsižvelgiant į šio sprendimo 31 punkte primintą jurisprudenciją, pareiga pakankamai motyvuoti elementų, į kuriuos ji atsižvelgė nustatydama alternatyvų metodą, kuriam ji teikia pirmenybę, reikšmę ir lyginamąjį svorį nereiškia, kad ji turi nurodyti skaičius, susijusius su baudos apskaičiavimo būdu, ar kad ji privalo išsamiai paaiškinti atliktus tarpinius skaičiavimus. Beje, nagrinėjamu atveju Komisija netvirtino, kad dėl penkių etapų, kurie sudaro pasirinktą alternatyvų metodą ir kuriuos ji išdėstė tik per kontrolės procesą Bendrajame Teisme, išvardijimo ji turėjo atskleisti skaičius ar tarpinius skaičiavimus.

39 Komisija taip pat nesutinka su tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į informaciją, susijusią su apskaičiavimo metodu, kuri buvo pateikta apeliantei per administracinę procedūrą ir bylą nagrinėjant teisme.

40 Vis dėlto, turint omenyje pareigos motyvuoti svarbą atsižvelgiant į tai, kas priminta šio sprendimo 34 punkte, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 295 punkte nusprendė, kad nors „ginčijamo akto motyvavimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į jo kontekstą, negalima daryti išvados, kad <…> tiriamojo pobūdžio ir neformalių diskusijų turinys gali atleisti Komisiją nuo pareigos ginčijamame sprendime paaiškinti metodiką, kurią ji taikė nustatydama skirtų baudų dydžius“.

41 Be to, atsižvelgiant į tai, kad nebuvo pateikta jokių paaiškinimų dėl duomenų, į kuriuos Komisija atsižvelgė nustatydama *Icap* skirtos baudos bazinio dydžio apskaičiavimo metodą, reikšmės ir lyginamojo svorio, skundžiamo sprendimo 296 punkte Bendrasis Teismas teisėtai nusprendė, kad „į per procesą Bendrajame Teisme pateiktą paaiškinimą negali būti atsižvelgta vertinant tai, kaip Komisija laikėsi pareigos motyvuoti“.

42 Todėl vienintelį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

43 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi *Icap* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir ši pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.